

Гордана Симеуновић

У КЛУБУ „ДИМ”

ПРЕД КРАЈ

Небо дере звек синцира

Испод празних гнезда
Језа је звекет златника

Звече лончићи за милостињу

Иду праведници...

Свих 38

...

Свих 25

...

Свих 9

...

Клецају

KABWE

Под распуклим брдом

У месту познатом
По рудницима цинка, бакра и олова.
Играли смо се у црвеној прашини

Мислећи да смо једнаки
И да је свет праведан

Касније...

Напуштени рудници
Претварали су се у језера

У малом граду
На југу Африке
Нестајала су светла

Потом је нестајала вода
Нестајао ваздух

Ми смо се вратили одавно
Распукло брдо ходало је за нама
Још нас прати.

У КЛУБУ „ДИМ”

У Београду
у Цетињској

Испаравају
Летња тела песника
Њихова малокрвна слава
Роса са пивских флаша

Треба напојити
Високе зидове
Навикле
На зној радника
Бајлонијеве пиваре.

ДРУГИ ХРИСТОВ ДОЛАЗАК

Можда не знате
Али он је већ био

И све видео

Сенку своје побуне
У ритама
(Испред ратова
Испред златних здела)

Ко отац одбеглу девојку
Узео за руку и отишао

Неће се вратити.

КАДА БИХ БИЛА СЛОБОДНА ПТИЦА

Нисам ти никада рекла
Да је песма
Која је добила I награду
На мајској песничкој штафети
Посвећена теби тата

На литерарној секцији
Су прецртали твоје име
Додали *сву децу на свету*

Док си читао
Својим пријатељима у Африци
Песму у којој те није било
Груди су ти се надимале

Све што сам могла да урадим
Са својих девет година:

У највећој тајности
Бацила сам
Писмо из Титовог кабинета

СЛЕПА СТАРИЦА

за Тони Морисон

Птица коју ће обесна деца донети
Слепој старици
Још увек пева у мом крају

Враћа ме у живот
У праскозорје
Њена песма мени је ваздух

Учим је како да сузбија порив за летењем
Скривам је у недрима
У неотпакованим пешкирима мираза

Јер пронео се глас
Да има богаташких трпеза
На којима као предјело служе језике славуја

Птица коју ће донети слепој старици
Са питањем
(*да ли је жива или мртва*)
Неће бити моја

Не треба ми њихово питање

Ни мудрост ми не треба

Имам ружу
Имам трн.